Canon de rugăciune către Sfântul mucenic Ioan, valahul (†1662)

(12 mai)

Sfântul mucenic Ioan, valahul (românul) (†1662) (12 mai):

https://www.academia.edu/43179109/Sf%C3%A2ntul_mucenic_Ioan_valahul_rom%C3%A2nul_1662_12_mai_

https://archive.org/details/sf.-muc.-ioan

https://www2.slideshare.net/steaemy1/sf-muc-ioan

***

Materiale despre Sfântul mucenic Ioan, valahul:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf-muc-Ioan,-valahul

https://archive.org/details/@steaemy?query=Ioan+valahul

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=+valahul+

***

Sfântul nou mucenic Ioan, valahul a trăit în Ţara Românească, în vremea domnitorilor Matei Basarab şi Mihail Radu (cunoscut şi sub numele de Mihnea al III-lea). Suferă martiriul pentru nelepădarea de credinţa drept măritoare creştin ortodoxă în anul 1662, la data de 12 mai, atunci când se săvârşeşte şi pomenirea sa în calendarul bisericesc.

&&&

Troparul Sfântului mucenic Ioan Valahul, glasul al 4-lea: Astăzi duhovniceşte prăznuieşte Biserica dreptcredincioşilor, şi cu bucurie strigă: Veniţi, iubitorilor de mucenici, să prăznuim pomenirea cea de peste an a luptelor noului mucenic Ioan! Că acesta, dintre noi cu voia lui Dumnezeu răsărind, în împărătească cetate a lui Constantin a înflorit minunat, aducând Stăpânului rod bogat şi bine primit, prin mucenicie. Iar acum se roagă neîncetat în ceruri, să se mântuiască sufletele noastre.

Cântarea 1

Irmos: Apa trecând ca pre uscat şi din răutatea egiptenilor scăpând Israililteanul, striga: Izbăvitorului şi Dumnezeului nostru să cântăm.

Stih: ***Sfinte mucenice Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Acum eu, mult păcătosul, chem darul Sfântului Duh, ca insuflându-mă minunat, să-mi izgonească întunericul necunoştintei, şi cu bogăţia înţelepciunii să mă lumineze, ca după vrednicie să împletesc cununi de smerită laudă, noului pătimitor al lui Hristos, Ioan.

Stih: ***Sfinte mucenice Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Negrăită şi neînţeleasă este tainica rânduială a lui Dumnezeu, cel ce cunoaşte cele ascunse şi cearcă inimile şi rărunchii; care, în felurite chipuri, cheamă către cereasca împărăţie pe aleşii Săi!

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh

Văzând mai dinainte Dumnezeu buna rodire a sufletului, ţi-a întărit inima cu neînfricată îndrăzneală, prin care ai biruit cursele vechiului vrăjmaş, fericite Ioane! Şi cu putere de sus ai ruşinat pe asupritorii cei păgâni.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Rogu-mă ţie, Maica lui Dumnezeu, Fecioară prea curată**, ceea ce eşti grabnică ajutătoare a celor din strâmtorări, şi liman de izbăvire a celor înviforaţi; **păzeşte-mă de uneltirile vicleanului, şi nu mă lăsa să mă sfărâm de piatra pierzării de suflet!

Cântarea a 3-a

Irmos: Doamne, cel ce ai făcut cele de deasupra crugului ceresc şi ai zidit Biserica, Tu pe mine mă întăreşte intru dragostea Ta, că tu eşti marginea doririlor şi credincioşilor întărire, Unule, Iubitorule de oameni.

Stih: ***Sfinte mucenice Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Având ochii sufletului luminaţi, înţeleptule tânăr, te-ai arătat neîntinat de patimi, şi săgeţile înveninate cele din arcul vrăjmaşului pierzător de suflete nu te-au atins, având ca pavăză puterea lui Hristos, noule mucenice Ioane!

Stih: ***Sfinte mucenice Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Nici puţinătatea anilor, nici pustiul străinătăţii, nici robia la cei de alt neam nu au izbutit a te îngrozi pe tine, viteazule mucenic! Ci ca un stejar în mijlocul câmpiei, ai stat neabătut întru dragostea lui Hristos.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh

Cu sufletul bine zidit pe temelia neclintită a virtuţii, pe care din pruncie ai deprins-o de la fericiţii tăi părinţi din Valahia, şi întărit fiind cu darul de sus, mărite Ioane, nicicum nu te-ai plecat spre spurcata faptă a sodomiei, la care voia să te silească nelegiuitul agarean.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Cu dragoste şi cu smerenie îngenunchind eu, cel cu totul netrebnic, la cinstită icoana ta, Preasfântă Fecioară, cu lacrimi mă rog să nu mă lepezi de la faţa ta,

ci lui Dumnezeu roagă-te să mă scoată din toată vătămarea, primejdia şi răutatea.

Condac, glasul al 4-lea:

Podobie: Arătatu-Te-ai astăzi lumii şi lumina Ta, Doamne, s-a însemnat peste noi, care cu cunoştinţă Te lăudăm. Venit-ai şi Te-ai arătat, Lumina cea neapropiată.

Arătatu-s-a nouă astăzi, cel prea înfrumuseţat cu curăţia, tânărul ostaş al Mântuitorului, luminând pe toţi cei ce strigă: Bucură-te, Ioane, mare mucenice al lui Hristos!

Icos: Veniţi, toţi iubitorii de mucenici, ca adunându-ne împreună, să cinstim cu cântări luminate pe Ioan, noul mucenic al Domnului. Că acesta, din pământul românesc răsărind, a dat rodul însutit al credinţei, în cetatea lui Constantin, ruşinând pe prigonitorii săi, şi mărturisind credinţa cea ortodoxă, prin vărsarea sângelui său. Iar acum în ceruri mijloceşte pentru noi, şi pentru cei ce cântăm: Bucură-te, Ioane, sfinte mucenice al lui Hristos!

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh

Sedealna mucenicului, glasul al 8-lea:

Podobie: Pe înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără stricare, Maica lui Dumnezeu, lumii ai născut pe Cel ce ţine toate şi în braţe ai avut pe Cel ce cuprinde toate, pe Dătătorul de hrană al tuturor şi Făcătorul. Pentru aceasta te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, şi cu credinţă te măresc, ca să mă izbăvesc de greşelile mele, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână, curată Fecioară. Al tău ajutor să-mi dăruieşti atunci, că toate le poţi câte le voieşti.

Dintre rudeniile tale ai fost strămutat, mărite, şi la împărătească cetate a sfântului Constantin ai fost dus, pe toţi uimindu-i cu frumuseţea chipului, cu tăria sufletului şi cu răbdarea îngerească în necazuri. Iar acolo, îmbogăţindu-te, cu răni, ca nişte mărgăritare de mult preţ, ai răscumpărat cu ele cununile cele neveştejite ale mucenicilor, ca într-o căruţă suindu-te la ceruri, prin preacurat sângele tău. Lui Hristos Dumnezeu roagă-te, înţeleptule Ioane, iertare de greşeli să dăruiască, celor ce cu dragoste te cinstesc pe tine.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Cântarea a 4-a

Irmos: Tu eşti tăria mea, Doamne; Tu - şi puterea mea; Tu - Dumnezeul meu; Tu - bucuria mea, Cel ce n-ai lăsat sânurile Părinteşti, şi a noastră sărăcie ai cercetat-o. Pentru aceasta, cu proorocul Avacum strig către Tine: Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni.

Stih: ***Sfinte mucenice Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cel ce te-ai născut din părinţi de bun neam şi binecredincioşi, te-ai deprins de la dânşii a păzi legea creştinească în curăţie; ***înţelepţeşte-mă şi pe mine a mă abate totdeauna de la amăgirile celui iscusit întru răutate, şi cu scumpătate a păzi poruncile Ziditorului.***

Stih: ***Sfinte mucenice Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Iertare de greşeli cere de la Stăpânul tuturor, fericite Ioane, ca să ne dea nouă, celor ce cu dragoste ne-am adunat să prăznuim pomenirea ta cea vrednică de cinstire.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh

Laudă şi podoabă de mult preţ eşti, preaminunate mucenice, Bisericii şi Patriei tale, care se bucură avându-te pe tine mijlocitor către Dumnezeu, şi tare folositor întru nevoi.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Născut-ai sub ani pe Fiul cel fără de ani, prea curată Maică a lui Dumnezeu. Ci fecioară ai rămas şi după naştere, ca şi înainte de naştere, ceea ce stai întru dumnezeiasca slavă de-a dreapta Fiului tău, rugându-te pururea pentru noi.

Cântarea a 5-a

Irmos: Pentru ce m-ai lepădat de la faţa Ta, Cel ce eşti Lumină neajunsă, şi m-a acoperit întunericul cel străin pe mine, ticălosul? Ci mă întoarce, şi la lumina poruncilor Tale îndreptează căile mele, rogu-mă.

Stih: ***Sfinte mucenice Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Dulceaţa cea trecătoare a păcatului neprimind-o, şi departe alungând-o de la cugetul tău, înţeleptule tânăr, ai rămas neprins în mrejele vechiului amăgitor. Şi cu puterea Crucii într-armându-te, l-ai biruit pe el.

Stih: ***Sfinte mucenice Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Undiţa a întins vicleanul vrăjmaş asupra ta, fericite Ioane. Dar tu, luminat fiind cu darul Sfântului Duh, ai rămas nevătămat de meşteşugirile lui, şi pe toate le-ai destrămat cu îndelungă răbdare, cu tăria credinţei şi cu nădejdea mântuirii.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh

Robit fiind cu trupul de către cei de alt neam, mărite, ai rămas slobod cu duhul, Ioane. Şi păzindu-ţi curăţia trupului neîntinată, te-ai făcut vrednic sălaş al luminii celei de sus.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Curăţeşte întinăciunea mea, prea curată Născătoare de Dumnezeu. Că din pruncie mi-am pângărit haina de lumină a sufletului meu, şi am mâniat pe Dumnezeu, pe care fă-L mie milostiv!

Cântarea a 6-a

Irmos: Curăţeşte-mă, Mântuitorule, că multe sunt fărădelegile mele, şi mă ridică din adâncul răutăţilor, rogu-mă; căci către Tine am strigat, şi mă auzi Dumnezeul mântuirii mele.

Stih: ***Sfinte mucenice Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Arătatu-te-ai, prea înţelepte Ioane, tânăr şi preafrumos ostaş al lui Hristos; şi te-ai încununat cu diadema de mult preţ, şi cu porfira sângiurilor tale curate, care împodobeşte Biserica lui Dumnezeu şi pe cei binecredincioşi îi veseleşte.

Stih: ***Sfinte mucenice Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Să dănţuiască acum adunarea binecredincioşilor, prăznuind duhovniceşte; că iată, ne cheamă noul pătimitor Ioan, să ne ospătăm cu bucurie din masa răsplătirii nevoinţelor lui, cu care hrăneşte spre mântuire pe cei ce cinstesc cu credinţă sfântă pomenirea lui.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh

Cu credinţă şi cu dragoste te mărim pe tine, sfinte mucenice al Domnului. Că prin tăria credinţei şi prin neprihana curăţiei pildă te-ai făcut nouă, câştigând cu robia cea pământească slobozenia cerească, cu înfrânarea şi cu amărăciunea chinurilor celor vremelnice, bucuria şi desfătarea cea adevărată şi veşnică, iar cu moartea tinereţilor viaţa cea neîmbătrânitoare şi fără de sfârşit.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin. (a Născătoarei de Dumnezeu)

De Dumnezeu Născătoare Fecioară, nădejdea mea cea neînfruntată, mă rog milostivirii tale şi bunătăţii, nici o clipită de vreme să nu mă laşi pe mine fără de a ta ocrotire, ci grăbind mă apără şi mă izbăveşte.

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii cei au mers din Iudeea în Babilon oarecând, cu credinţa Treimii, văpaia cuptorului au călcat-o cântând: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Stih: ***Sfinte mucenice Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Uşile cereşti privindu-le cu mintea, înţelepte, ai fugit de uşile păcatului, care îţi erau deschise, Ioane! Iar acum bucurându-te, cânţi Izbăvitorului: Bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri!

Stih: ***Sfinte mucenice Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Celui ce te silea pe tine spre spurcata faptă a sodomiei nu te-ai plecat, neprihănitule tânăr; şi nici dezmierdările femeieşti ale stăpânei tale agarence nu te-au ademenit să-ţi lepezi curăţia şi credinţa. Ci ai rămas credincios lui Hristos, căruia îi cânţi: Bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri!

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh

Fiind eu împuns de boldul păcatului, căzut-am în prăpastia ispitelor celor pierzătoare de suflet, şi de porţile iadului m-am apropiat. Ci, tu, Ioane, roagă-te lui Dumnezeu pentru mine, să mă mântuiesc din gura lui Veliar, şi să cânt: Bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri!

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Înaintea ta cădem şi cu umilinţă ne rugăm, Preasfântă Fecioară: Rănile sufletelor noastre şi sângerările boldului păcatului, curăţeşte-le cu puterea mijlocirilor tale la Cel ce s-a răstignit pentru noi. Ca mântuindu-ne prin sângele izvorât din rănile Lui, să cântăm cu bucurie: Bine eşti cuvântată în veci, prea curată!

Cântarea a 8-a

Irmos: De şapte ori, cuptorul, chinuitorul haldeilor l-a ars nebuneşte cinstitorilor de Dumnezeu; şi, văzându-i pe aceştia cu putere mai bună mântuiţi, a strigat: Pe Făcătorul şi Izbăvitorul, Tineri, bine-L cuvântaţi; preoţi, lăudaţi-L; noroade, prea înălţaţi-L întru toţi vecii.

Stih: ***Sfinte mucenice Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ioane, noule pătimitor, tu stând cu îndrăznire înaintea păgânului judecător, ai mărturisit fără înfricare adevărul celor grăite de pârâşii tăi. Iar acum stând înaintea scaunului Judecătorului celui ceresc, răsplătire ai luat pentru iubirea de adevăr; şi împreună cu cetele mucenicilor cânţi: Binecuvântaţi, toate lucrurile Domnului, pe Domnul!

Stih: ***Sfinte mucenice Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Iertare de datoriile noastre dorind a câştiga, năzuim la a ta folosinţă, înţeleptule Ioane, şi cu credinţă te rugăm: Cu mijlocirile tale la Stăpânul a toate, ajută-ne să ne izbăvim şi noi de săgeţile cele aprinse, ale pierzătorului de suflete, ca să cântăm totdeauna: Binecuvântaţi, toate lucrurile Domnului, pe Domnul!

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Îngerul Domnului te-a însoţit şi ocrotit, când erai singur şi părăsit, între străini şi păgâni, departe de fraţii tăi de sânge, mucenice Ioane! Pentru aceea ai rămas nebiruit şi neîncetat cântai: Binecuvântaţi, toate lucrurile Domnului, pe Domnul!

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Cela ce de bună voie S-a întrupat pentru noi, şi ne-a învăţat pocăinţa, Emmanuel, din tine născându-Se S-a arătat, Fecioară curată. Pe Acela roagă-L acum, Prea-

sfântă Stăpână, ca să ne deschidă nouă uşile milostivirii Sale şi să ne mântuiască pe noi, cei ce cântăm: Binecuvântaţi, toate lucrurile Domnului, pe Domnul!

Cântarea a 9-a

Irmos: Spăimântatu-s-au cerurile şi marginile pământului s-au cutremurat, că Dumnezeu s-a arătat oamenilor în trup, şi pântecele tău s-a făcut mai desfătat decât cerurile. Pentru aceasta, pe tine Născătoare de Dumnezeu, începătoriile cetelor îngereşti şi omeneşti te prea măresc.

Stih: ***Sfinte mucenice Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Armă nebiruită, împotriva văzuţilor şi a nevăzuţilor vrăjmaşi, luând Crucea lui Hristos, mucenice înţelepte, ai sfărâmat toate înşelăciunile păgânătăţii, dorind să moşteneşti cele veşnice, Ioane!

Stih: ***Sfinte mucenice Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cercat-a noua Dalila să te înduplece spre păcătuire, cu ispitirile farmecelor trupeşti, şi cu ameninţările cumplitelor chinuri; dar tu, înţelepte, ai lepădat cu scârbire amăgirile ei stăruitoare, dorind a te încununa cu neveştejitele cununi, din mâna Ziditorului.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh

Grozave şi înfricoşătoare chinuri punându-se asupra fragedului şi curatului tău trup, mucenice Ioane, nicidecum nu ţi-ai slăbit bărbăţia sufletului; ci cu neclintire ai răbdat până la sfârşit. Iar acum te veseleşti luminat, în cămările cereşti, împreună cu toţi sfinţii.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Adu-ţi aminte de mine neîncetat, Preasfântă Stăpână, şi nu mă lăsa să pier, în gâtlejul balaurului celui de foc. Ci ***ca o Maică a Celui milostiv, ajută-mă să intru în cămara Mirelui ceresc, împreună cu fecioarele cele înţelepte, ca să mă mântuiesc eu, ticălosul.***

***

Acest sfânt mucenic era din Ţara Românească, născut din părinţi de bun neam şi binecredincioşi, pe la anul 1644, adică în vremea stăpânirii binecredinciosului

domn Matei Basarab (1632-1654). La câţiva ani după ce acesta s-a mutat la Domnul, a urcat pe tronul Ţării Româneşti, Mihail Radu, zis Mihnea al III-lea (1658-1659), care, ne mai putând prididi cu plata hameiului şi a birurilor grele cerute de stăpânitorii turci, s-a răzvrătit împotriva acestora, plănuind să se unească cu voievozii ţărilor creştine din jur şi să scape ţara de sub robia turcească. Însă, sultanul Mahomed al IV-lea (1648-1687) a trimis împotriva lui oaste mare de turci şi de tătari, care l-au biruit pe Mihnea şi au făcut, ca şi alte dăţi, prăpăd şi pustiire mare în biata ţară, arzând, prădând şi omorând, iar la ieşirea din ţară au luat cu ei şi o mare mulţime de robi dintre români, trecându-i peste Dunăre.

Acestea se petreceau în toamna anului 1659. Iar între cei robiţi atunci s-a aflat şi un tânăr, cu numele de Ioan, care nu avea decât 15 ani. Părinţii lui, cărora nu li se ştie nici numele şi nici locul unde au trăit, îl crescuseră cu grijă, în frica lui Dumnezeu, şi în iubirea de ţară şi de credinţa strămoşească. Pe deasupra, era voinic şi chipeş; frumuseţea lui feciorelnică atrăgea privirile tuturor, încât, pe drumul către Ţarigrad, un oştean turc mai bogat l-a cumpărat cu gând spurcat, vrând să-l silească spre păcatul blestemat al sodomiei. Dar tânărul s-a împotrivit cu scârbire şi în vălmăşeala luptei cu spurcatul agarean, l-a răpus, încercând să fugă.

Fiind prins, a fost legat din nou şi dus la Ţarigrad, unde l-au dat femeii turcului ucis; aceasta l-a dus în faţa vizirului să-l judece, şi acolo tânărul a mărturisit fără înconjur adevărul. Vizirul l-a predat atunci femeii văduve, pentru ca ea să facă cu dânsul ce va voi. Stăpâna nu i-a luat capul tânărului, ci văzându-l voinic şi bun de muncă l-a pus la început printre slugile sale; dar văzându-l prea frumos la înfăţişare, s-a aprins de diavolească poftă pentru el, ca oarecând femeia lui Putifar din Egipt pentru Iosif cel preafrumos şi înţelept. Dorindu-l cu înfocare, a încercat la început să-l ademenească cu tot felul de făgăduinţe, spunându-i că îl va lua de soţ dacă el s-ar lepăda de credinţa creştină şi s-ar face mahomedan.

Dar el s-a împotrivit cu tărie uneltirilor acestei noi Dalile şi a rămas nestrămutat în credinţa părinţilor lui şi în curăţia trupească. Iar ea văzând că nimic nu izbuteşte, s-a înfuriat şi l-a dat eparhului (maimarelui cetăţii), ca să-l pedepsească pentru uciderea soţului ei.

Acesta l-a azvârlit în temniţă, supunându-l la înfricoşătoare chinuri; femeia venea zilnic la temniţă, încercând necurmat să-l înduplece pe Ioan să-i facă voia, nădăjduind că ceea ce nu izbutiseră fărădelegile ei, vor face ameninţările şi chinurile. Dar viteazul tânăr nu s-a lăsat biruit nici de grozăvia chinurilor, pe care le-a îndurat cu bărbăţie şi cu ajutor de sus, rămânând până la sfârşit, ca un tare diamant, neclintit în credinţa creştină.

Văzând, aşadar, femeia şi prigonitorii că în zadar se ostenesc, au cerut vizirului să-l dea pe tânăr la moarte. Şi scoţându-l din temniţă, călăii l-au dus spre o margine a Ţarigradului, la locul numit pe atunci Parmak-Kapi (adică Poarta Stâlpului), lângă Bezesteni (adică piaţa marelui bazar al neguţătorilor); aici i-au pus gâtul în ştreang şi l-au înălţat în spânzurătoare, omorându-l, în ziua de 12 ale lunii mai, într-o vineri înainte de înălţarea Domnului, la anul 1662.

Aşa a trecut către veşnicele locaşuri tânărul mucenic român Ioan, în primăvara vieţii sale, când avea numai 17 sau 18 ani.

Trupul său feciorelnic va fi fost aruncat în apele Bosforului sau poate a fost îngropat de creştini cucernici în vreun loc din jurul Ţarigradului, unde numai Dumnezeu şi Sfântul însuşi ştie. Iar istoria scurtei dar pilduitoarei sale vieţi a aşternut-o în scris, marele învăţat grec Ioan Cariofil din Ţarigrad, care a trăit pe vremea Sfântului, fiind martor al pătimirilor lui.

Cu ale lui sfinte rugăciuni, Doamne, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi. Amin.

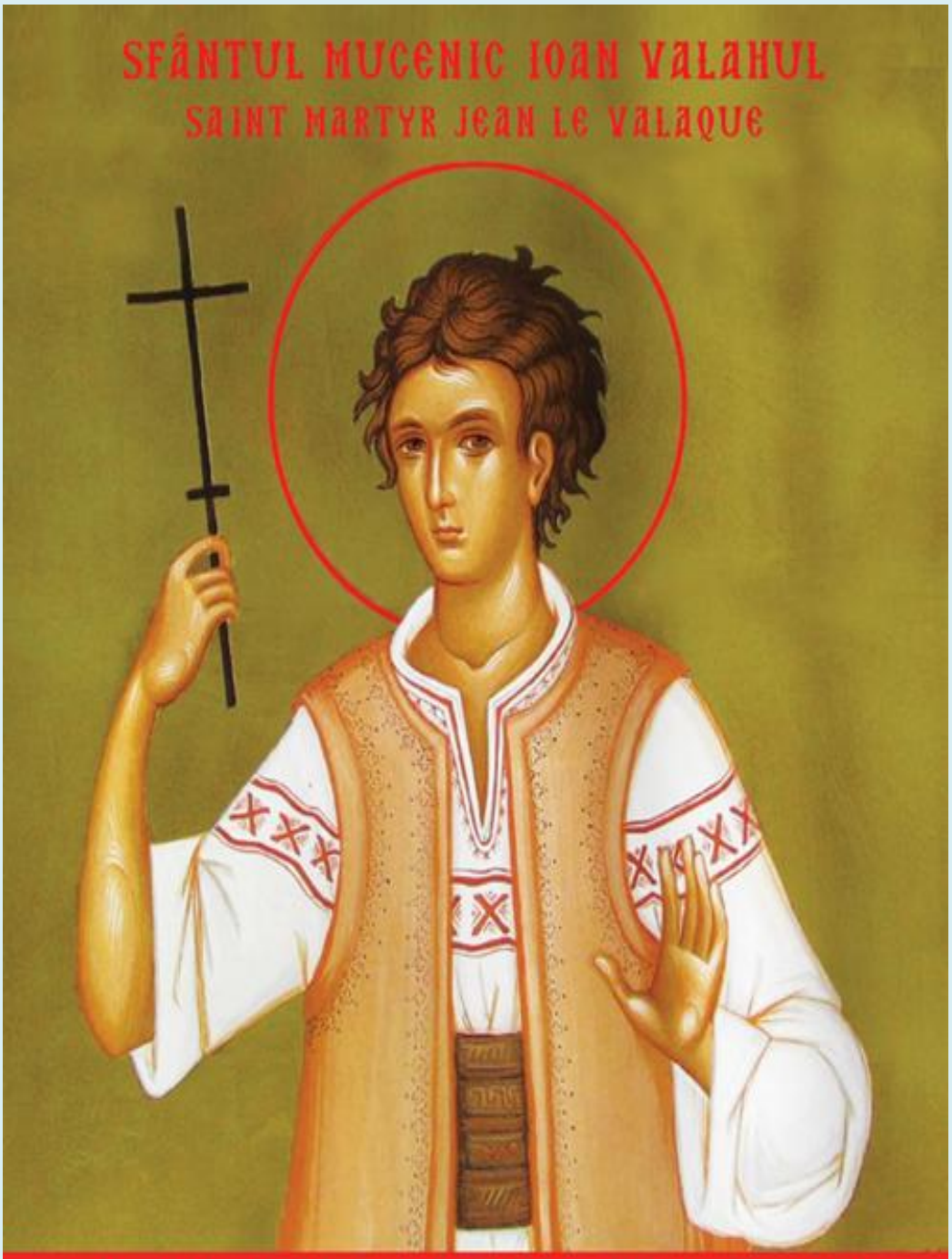

Astăzi duhovniceşte prăznuieşte Biserica dreptcredincioşilor români,
şi cu bucurie strigă: Veniţi, iubitorilor de mucenici, să prăznuim
pomenirea cea de peste an a luptelor noului mucenic Ioan!
Că acesta dintre noi cu voia lui Dumnezeu răsărind,
în împărătească cetate a lui Constantin a înflorit minunat,
aducând Stăpânului rod bogat şi bineprimit, prin mucenicie.
Iar acum se roagă neîncetat, în ceruri, să se mântuiască sufletele noastre.